

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Zdeňkou Burdovou ve věci žalobkyně **DAD Deutscher Adressdienst GmbH**, sídlem Alter Wall 65, 20457 Hamburg, Německo, zastoupené advokátem Mgr. et Mgr. Patrikem Tauerem, sídlem Vinohradská 2134/126, 130 00 Praha 3, proti žalované **NACHTIGAL ARTISTS MANAGEMENT s.r.o.**, IČ: 26431017, sídlem Čerchovská 1981, 12000 Praha 2, zastoupené advokátem Mgr. Zdeňkem Labským, sídlem Milešovská 2137/12, 130 00 Praha 3, o zaplacení 960,- EUR s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 960 EUR s úrokem 9% ročně z částky 480 EUR od 16. 8. 2015 do zaplacení ve výši 9% ročně z částky 480 EUR od 18. 9. 2016 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 29 403 Kč k rukám Mgr. Zdeňka Labského, advokáta, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 20.11.2017 domáhal zaplacení částky 960 EUR s příslušenstvím. V žalobě tvrdil, že uzavřel se žalovanou smlouvu o inzerci, a to tak, že žalované zaslal návrh smlouvy, který žalovaná dne 9.7.2014 akceptovala a odeslala zpět na adresu žalobce. Žalobce se zavázal pro žalovanou publikovat inzerát na webové stránce www.eb-n.eu po dobu 3 let a žalovaná se zavázala za toto platit roční úplatu 480€ bez DPH. Ze scanu webové stránky je patrné, že žalobce pro žalovanou plnil. Žalovaná první fakturu za první rok inzerce ze dne 20.8.2014 uhradila (viz k důkazy předkládaný výpis z účtu žalobce), fakturu č. [REDACTED] ze dne 31.7.2015 a fakturu č. [REDACTED] ze dne 2.9.2016 neuhradila. Dle smlouvy byla provedena ve smyslu čl. 3 nařízení (ES) Rady a Evropského parlamentu (nařízení Řím I) volba práva, a to

shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Heroutová.

německého. Smluvní vztah je třeba posoudit dle § 631 BGB (německého občanského zákoníku), tedy jako smlouvu o inzerci ve smyslu smlouvy o dílo. Smlouva má veškeré obsahové náležitosti, žalovaná dle ní 1x plnila. Jelikož nebyly uhrazeny faktury za druhý a třetí rok inzerce, musí se žalobce obrátit na soud. Dle § 288 odst. 2 BGB vychází výše úroku z prodlení 9% p.a.

2. Žalovaná popírá existenci smluvního vztahu tvrzeného žalobcem a činila tak i v průběhu období, které předcházelo podání žaloby - dopisy ze dne 31. 8. 2015 a 4. 4. 2016. V uvedených dopisech byly odmítnuty jakékoliv platby předmětných faktur z důvodu neexistence závazkového vztahu a tvrzené či nabízené plnění spočívající v rovněž tvrzené inzerci bylo rovněž odmítnuto, navíc dle názoru žalované žádné plnění ze strany žalobce ani poskytnuto nebylo. Žalobce na jím uváděné adrese fyzicky nesídlí a je zcela nekontaktní. Na jakoukoliv korespondenci nereaguje. Pokud se jedná o žalovanou provedenou úhradu, byla provedena omylem, není uznáním jakéhokoliv plnění či existence smluvního vztahu mezi žalobcem a žalovanou. Dle názoru žalované se jedná v daném případě o tzv. „katalogový podvod.“ Žalovaná předmětnou listinu – formulář, na níž žalobce v žalobě odkazuje, nedohledala a má ji k dispozici teprve až pořízením kopie ze spisu. S obecnými obchodními podmínkami nebyla žalovaná nikdy obeznámena, ačkoliv se ve formuláři na ně odkazuje, proto ani nemohou být z její strany podepsány a ani nejsou. Žalobce necht' prokáže, že předmětné podmínky byly druhou stranou formuláře v den jeho podpisu. Rovněž je nejasné, jak se formulář dostal k žalované a zpět do dispozice žalobce. Žalovaná popírá existenci smluvního vztahu tvrzeného žalobcem. Záměr žalobce však byl od počátku zcela jiný a jeho úmysly nelze označit za poctivé jednání, ačkoliv základní zásadou soukromoprávních vztahů je jednat v právním styku poctivě. Platba zmíněná žalobcem, byla provedena omylem, není uznáním jakéhokoliv plnění či existence smluvního vztahu mezi žalobcem a žalovanou a ani nemá souvislost s předmětnou inzercí, neboť se jedná o částku 512,- Euro, přičemž sám žalobce uvádí, roční úplata měla činit 480,- Euro a na tuto částku znějí i faktury, jejichž úhradu žalovaná odmítly. Žalovaná vyplnila formulář v domnění, že se jedná o bezplatnou aktualizaci údajů o její firmě. Obsahem předmětného formuláře je žádost o kontrolu a doplnění údajů v příslušné databázi provozované žalobcem. Tento formulář tedy již obsahoval předtištěné údaje o žalované, která byla požádána, jak je zcela zjevné ze samotného textu formuláře, o zkontrolování správnosti těchto údajů, případně o jejich doplnění. Žalovaná se tak důvodně domnívala, že je již vedena v nějaké databázi žalobce a že se jedná o bezplatné zveřejnění. Textu doložky uvedenému v angličtině, kterou v dostatečné míře umožňující porozumění textu neovládá, navíc psanému velmi drobným písmem nevěnovala více než zběžnou pozornost, s ohledem na velikost písma hraničící s nečitelností, oproti samotnému ostatnímu textu formuláře, který je násobně větší. Jednání žalobce je třeba považovat za zjevně nepoctivé s úmyslem získat výhodu, která je v rozporu se základními zásadami občanského práva a v rozporu dobrými mravy. Pokud se jedná o přiložené obecné obchodní podmínky, uvádí, že je neměla nikdy k dispozici; je názoru, že byly až následně vytištěny na rub formuláře. Předmětný formulář není výslovně označován jako návrh na uzavření smlouvy či nabídka na uzavření smlouvy a nemohlo tak dojít dle názoru žalované k uzavření smlouvy způsobem uváděným žalobcem. Sken webové stránky k datu žaloby ani neprokazuje údajné umístění inzerce na předmětných webových stránkách po dobu tří let, navíc z takového způsobu inzerce by neměl a ani neměl žalovaný jakýkoliv prospěch. Hodnota tvrzené inzerce je totiž nulová.

3. Rozsudkem ze dne 28.3.2018, č.j. 25 C 254/20117-143 soud žalobu zamítl. K odvolání žalobce Městský soud v Praze jako soud odvolací usnesením ze dne 10.10.2018, č.j. 18 Co 213/2018-176 rozsudek soudu I. stupně zrušil. S obecnými závěry soudu I. stupně o rozhodném českém právu pro spor, pro absenci uzavření smlouvy obsahující i volbu práva, se odvolací soud neztotožnil. Z hlediska posouzení rozhodného práva (kolizní normy) se na daný vztah účastníků (právnických osob zemí Evropské unie) vztahuje primárně Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008, o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (dále jen shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Heroutová.

Nařízení Řím I). Z obsahu tvrzené smlouvy (jakkoli je namítána její neplatnost) vyplývá dohoda stran o volbě německého práva (viz článek 10 obchodních podmínek). Přitom existenci a platnost souhlasu stran s touto volbou práva je nutno určit v souladu s články 10, 11 a 13 Nařízení Řím I (viz jeho článek 3 odst. 5), nikoli v poměru k úpravě českého práva. Soud I. stupně při svých závěrech pominul článek 10 odst. 1 Nařízení Řím I, dle kterého „*existence a platnost smlouvy nebo některého ustanovení smlouvy se určí podle práva, které by se na základě tohoto nařízení použilo, kdyby smlouva nebo ustanovení smlouvy bylo platné*“. V poměrech daného sporu si strany dojednaly německé rozhodné právo a právě tímto právem by se měla poměřovat otázka existence předmětné smlouvy (jejího uzavření a platnosti). I pokud by smlouva volbu práva neobsahovala, při použití článku 4 odst. 1 písm. b) Nařízení Řím I je nutno dovodit aplikaci německého práva. Tyto závěry platí pro skutkový a procesní stav řízení, za kterého byl vydán napadený rozsudek. Žalovaná se totiž možného „dobrodiní“ článku 10 odst. 2 Nařízení Řím I v řízení před soudem I. stupně nedovolala a v rozporu se zásadou koncentrace řízení nastalou před soudem I. stupně (ust. § 118b odst. 1 o. s. ř.) je bez podrobnějšího zdůvodnění uvedla až v průběhu odvolacího řízení, které se však řídí zásadou neúplné apelace. Protože cizí právo se dokazuje, měl žalobce za tohoto procesního stavu tvrdit a prokázat znění německého práva, dle kterého svůj nárok odvozuje tak, aby žalovaná mohla zaujmout i v tomto rozhodném bodě sporu svoji obranu. Zrušením napadeného rozsudku pozbyla účinků koncentrace řízení nastalá před soudem I. stupně (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 8. 2009, sp. zn. 21 Cdo 4419/2008). V dalším řízení zavázal soud I. stupně, s přihlédnutím k případným podáním účastníků, znovu posoudit otázku rozhodného práva a v návaznosti na to i otázku oprávněnosti nároku žalobce.

4. Podáním doručeným zdejšímu soudu dne 11. 12. 2018 se žalovaná znovu odvolala na článek 10 odstavec 2 předmětného Nařízení Řím I. Žalovaná tvrdí, že dle komentáře k Nařízení Řím I: Toto ustanovení umožňuje odvolávat se na své právo, v tomto případě žalované na české právo. Aplikace odstavce 2 čl. 10 je možná v případě, že se na právo státu svého obvyklého bydliště odvolá ten z účastníků (tvrzené) smlouvy, který poukazuje na nedostatky v její platnosti, přičemž se odvolává na právo své země za účelem zjištění, že z jeho strany, v tomto případě ze strany žalované nedošlo k projevu vůle. Naopak žalobce – druhá strana tuto možnost nemá. Právo země obvyklého bydliště (v tomto případě české právo) se používá za účelem zjištění, že strana, která se jeho použitím dovolává, souhlasný projev vůle nečinila, tedy nemůže být zatížena případným závazkem z odpovídajícího smluvního vztahu, o němž by bylo kladně rozhodnuto dle předmětného čl. 10 odstavce 1 Nařízení Řím I. Nikdy tedy použití práva dle čl. 10 odst. 1 nemůže mít opačný účinek než zjištění dle odstavce 2 článku 10 Nařízení Řím I. Soud musí posoudit přiměřenost aplikace práva státu obvyklého bydliště podle konkrétních a skutkových okolností, kterými jsou zejména korespondence mezi účastníky, znalost předpisů rozhodného práva dle čl. 10 odst. 1 Nařízení Řím I jednou stranou, faktická obchodní síla (převaha) jednoho z účastníků, který v (žalobcem tvrzené) smlouvě prosadil ujednání o volbě rozhodného práva včetně případů, kdy rozhodný smluvní status je určován odkazem na smluvní podmínky takové strany, též případná objektivní nemožnost strany sjednat si kvalifikované právní poradenství a další relevantní okolnosti, objektivní okolnosti jakož i známe notoriety, v daném případě například a nejen podvodné jednání katalogových firem se všemi svými klamavými projevy a charakteristickými znaky. Pojem přiměřenosti (nepřiměřenosti) není jasně definován, ale souvisí úzce s celou řadou obecných právních principů jako je spravedlivé očekávání, zákaz zneužití práv apod. a tento komplex zásad by měl být vykládán v souladu s obecným spravedlivým povědomím. Uvedené zásady mimo dalších jsou součástí i českého právního řádu.

5. Z listiny s názvem EUROPEAN BUSINESS NUMBER [REDACTED] má soud prokázáno, že je zde uvedeno, že se žádá o ujistění (kdo není seznatelné), zda veškeré údaje jsou správné a aby byly upraveny a doplněny, pokud je potřeba. Vyplněné údaje budou použity pro zveřejnění na www.e-b-n.eu. Údaje byly jméno žalované, sídlo, telefon, e-mail, obor. Žalovaná shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Heroutová.

vše znovu doplnila, opravila sídlo, telefon, obor. Dále pokyn k vyplnění DIČ, dopsáno ručně žalovanou, a posláním podepsaného formuláře v obálce s poštovní známkou. Dále vyplnění zda žalovaná je plátcem DPH. Pod tím uvedeno : *drobným písmem*. Objednávka : Tímto objednávatel, v souladu s Obecnými obchodními podmínkami, uvedenými na druhé straně, zveřejnění shora uvedených informací v graficky zvýrazněné formě na webové stránce European Business Number. Tato stránka obsahuje mezinárodní společnosti, instituce, samostatně výdělečně činné osoby a úřady na adrese www.e-b-n.eu. Zveřejnění je úplatné za částku 480 EUR ročně, tato částka může být předmětem úpravy v souladu s částí šest Obecných obchodních podmínek a je splatná předem na základě faktury. Tato objednávka je platná pro tři následující roky ode dne jejího podání. DAD GmbH si vyhrazuje právo úpravy rozvržení zveřejnění údajů. Úschova veškerých dat probíhá elektronicky. Sjednáno je užití německého práva. Místní příslušnost soudu je Hamburg – Mitte, zaspané sídlo vydavatele. Označené jako str. 2 ze 3, poté je ručně psané datum 9.7.2014, razítko a podpis žalované. Není zde podpis žalobce. Obecné obchodní podmínky na jiné straně, označené jako str. 3 ze 3, bez jakéhokoliv podpisu.

6. Dopisem žalované adresovým žalobci ze dne 31. 8. 2015 a ze dne 4. 4. 2016 má soud prokázáno, že žalovaná odmítla žalobci uhradit fakturu č. [REDAKCE], č. [REDAKCE] s tím, že žádný závazkový vztah mezi žalovanou a žalobcem neexistuje, jakékoliv nabízené plnění ze strany žalobce žalovaná odmítá, a to i do budoucna.

7. Fakturami č. [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] má soud prokázáno, že žalobce jimi vyfakturoval žalované Inzerce v European Business Number, dle objednávky [REDAKCE] a to roční poplatek á 480 EUR se splatností dne do 15 dnů od vystavení, vystavení dne 20.8.2014, 31.7.2015, 2.9.2016.

8. Z výpisu z účtu žalobce u Berliner Sparkasse má soud prokázáno, že žalovaná zaplatila žalobci dne 16.1.2015 částku 512,50 EUR. Uvedeno [REDAKCE]

9. Rozsudkem Krajského soudu Wiesbaden 8 S 3/09 ze dne 30. 6. 2009, má soud prokázáno, že v odůvodnění soud konstatuje, že reklamní efekt klientů u žalobce se rovná nule. Dále, že pokud se zadá do vyhledávače „Google“ jméno žalobce, tak v roce 2004 existuje již varování o způsobu podnikání žalobce.

10. Překlad z němčiny do češtiny provedený soudní tlumočnicí z jazyka německého Janou Kopeckou má soud prokázáno znění německého občanského zákoníku (dále jen „BGB“):

Díl 3 Smlouva

§ 145 Vázanost návrhem. Kdo navrhne jinému uzavření smlouvy, je návrhem vázán, ledaž by vázanost vyloučil zánik návrhu.

§ 154 Zjevný nedostatek shody, chybějící osvědčení. Odst. 1 dokud se strany neshodly o všech bodech smlouvy, o nichž se má podle prohlášení i jen jedné strany učinit dohoda, není v případě pochybností smlouva uzavřena. Vyrozumění o jednotlivých bodech není závazné ani tehdy, pokud byl učiněn záznam. Odst. 2 – bylo-li dojednáno osvědčení zamýšlené smlouvy, není v případě pochybností smlouva uzavřena do té doby, dokud k osvědčení nedošlo.

§ 157 – Výklad smluv – smlouvy je nutné vykládat tak, jak to vyžaduje dobrá víra s ohledem na zvyklosti v obchodním styku.

shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Heroutová.

11. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 29. 5. 2019, č.j. 22 C 64/2018-95, kdy žalobkyně je DAD Deutscher Adressdienst GmbH, žalovaná obchodní společnost, rovněž se jedná o zaplacení 960 Euro, kdy tento soud přiznal žalobkyni žalovanou částku má soud prokázáno :

§ 138 BGB, odst. 1 právní úkon, který je proti dobrým mravům, je nulitní. Odst. 2 nulitní je zvláště právní úkon, který někdo zneužitím nouze, nezkušenosti, nedostatku rozumu nebo značné slabosti vůle jiného sobě nebo třetímu nechá slíbit, nebo udělit majetkové výhody za plnění, přičemž tyto majetkové výhody výrazně neodpovídají plnění. Dále dle ust. § 119 BGB projev vůle, který není míněn vážně a učiněn v očekávání, že vada vážnosti nebude rozpoznána, je nulitní.

12. Článek 10 odst. 2 Nařízení Řím I vyplývá-li však z okolností, že by nebylo přiměřené určovat účinky chování strany podle práva uvedeného v odstavci 1, může se strana za účelem zjištění, že neprojevila souhlas, odvolat na právo země, v níž se nachází její obvyklé bydliště.

13. Po právní stránce dospěl soud k následujícím závěrům : Strany si dojednaly německé rozhodné právo a právě tímto právem by se měla poměřovat otázka existence předmětné smlouvy (jejího uzavření a platnosti). I pokud by smlouva volbu práva neobsahovala, při použití článku 4 odst. 1 písm. b) Nařízení Řím I je nutno dovodit aplikaci německého práva. Tyto závěry platí pro skutkový a procesní stav řízení, za kterého byl vydán napadený rozsudek (vis shora odůvodnění usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10.10.2018, č.j. 18 Co 213/2018-176). Žalovaná se však dovolala „dobrodiní“ článku 10 odst. 2 Nařízení Řím I po zrušujícím rozhodnutí. Soud má však za to, že je přiměřené určovat účinky chování stran podle německého práva, na rozdíl od žalované, a to zejména s ohledem na to, že žalovaná vystupuje v pozici podnikatele nikoliv spotřebitele. Od podnikatele se v obchodních vztazích očekává vyšší míra profesionality.

14. Soud má však za to, že úkon spočívající v návrhu na uzavření smlouvy je nulitní, neboť odporuje dobrým mravům dle § 138 BGB, odst. 1. Z listiny s názvem European Business Number [redacted] doručené žalované žalobcem má soud prokázáno, že je návrhem na uzavření smlouvy, avšak tato informace je v dokumentu malým písmem zmíněna spolu s odkazem na obchodní podmínky, které nejsou přiloženy na jednom listu spolu s návrhem. Stačí tak malá nepozornost, kdy si drobného textu nevšimne podnikatel či zaměstnanec jeho účetního oddělení a zašlou nabídku zpět se zaplacením požadované částky. Jednalo se o nabídku na služby na zveřejnění informací o podnikateli - žalované na webové adrese www.e-b-n.eu. Soud má prokázáno, že jde o poměrně vysokou částku 480 EUR ročně za bezcennou službu (vis odůvodnění rozsudku Krajského soudu Wiesbaden 8 S 3/09 ze dne 30. 6. 2009). Katalog, do kterého měla být žalovaná zapsána, je zcela neznámý a nevýznamný. Dále je v odůvodnění uvedeného rozsudku uvedeno, že pokud se zadá do vyhledávače „Google“ jméno žalobce, tak v roce 2004 existuje již varování o způsobu podnikání žalobce. Soud poukazuje na to, že podnikání žalobce je založeno na hromadném obesílání hospodářských subjektů z jiné země, tak že vyzývá příjemce k uvedení, doplnění či opravě jeho kontaktních údajů pro účely online katalogu. Pokud příjemce této „dopisní pastí“ pročte průvodní dopis a formulář pouze zběžně, nepostřehne, že se jedná o úplatnou službu. Může dokonce s ohledem na oficiálně znějící název katalogu EUROPEAN BUSINESS NUMBER, cizojazyčné znění výzvy nabytí příjemce snadno dojmu, že se jedná o jakousi úřední výzvu a že odpovědět musí. Opravou často záměrně chybně uvedených údajů na formuláři a jeho odesláním zpět zasilateli se však „obět“ ve skutečnosti zavazuje platit zpravidla stovky eur ročně za zcela bezcennou službu. Smlouvu nadto nelze nikterak snadno ukončit, obsahuje dohodu o volbě zahraničního práva. Návrh žalobce je formulován tak, aby žalovanou zmátl a přiměl jí k neuvážené odpovědi. Nejsou zde uvedeny strany smlouvy, jejich pojmenování. Není zde uvedeno u žalobce název, sídlo, další identifikační údaje jako strany smlouvy. O nekalém úmyslu svědčí i fakt, že je uvedeno drobným písmem shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Heroutová.

Objednávka, kdy je uvedeno „tímto objednááme v souladu s obecnými obchodními podmínkami uvedenými na druhé straně zveřejnění shora uvedených informací v graficky zvýrazněné formě na webové stránce. Zveřejnění je úplatné za částku 480 Eur ročně. Tato objednávka je platná pro 3 následující roky ode dne jejího podání.“ Částka 480 Eur je splatná předem na základě faktury, kdy soud dále poukazuje na to, že žalovaná žádnou částku 480 Eur nezaplatila žalobci, kdy odmítla platit žalobci. Soud má pouze prokázáno, že byla zaplacená částka 512,50 Eur, a to až dne 16. 1. 2015, tedy částka odlišná od částky uvedené na smlouvě, kdy na smlouvě je uvedeno i jiné číslo smlouvy, než číslo na fakturách, kdy na fakturách je uvedeno číslo [REDAKCE] které je odlišné od [REDAKCE] uvedené na listiny s názvem European Business Number. Dle § 138 BGB, odst. 2 nabídka žalobce na uzavření smlouvy je nulitní neb využívaje nezkušenosti žalované si žalobce nechává udělit majetkové výhody za plnění, přičemž tyto majetkové výhody výrazně neodpovídají plnění, jak je výše rozebráno. Soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.

15. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., tzn. podle úspěchu ve věci. Náklady úspěšné žalované tvoří odměna advokáta podle ust. § 7 bod 5. vyhl. č. 177/1996 Sb., z předmětu řízení určeného v české měně částkou 24 442 Kč ve výši á 2 100 Kč, za převzetí a přípravu právního zastoupení, vyjádření k žalobě, doplnění vyjádření ze dne 15.2.2018, účast u jednání dne 21.3.2018, replika k odvolání žalobce ze dne 27.7.2018, účast u jednání dne 10.10.2018, vyjádření ze dne 11.12.2018, účast u jednání dne 23.1.2019 a 6.11.2019 dle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhl. č. 177/1996 Sb., dále ½ úkonu ve výši á 1 050 Kč za účast při vyhlášení rozsudku dne 28.3.2018 a při jednání dne 10.1.2018, při kterém nebylo jednáno dle § 11 odst. 2 písm. f), dále náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 1,3 vyhl. č. 177/1996 Sb. za 11 úkonů právní pomoci á 300 Kč, to vše zvýšené o 21 % DPH. Celkem náklady řízení činí 29 403 Kč.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí soudem či nařízením exekuce.

V Praze dne 6. listopadu 2019

Mgr. Zdeňka Burdová, v. r.
soudkyně

shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Heroutová.